

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 32Csp/192/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618202687
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Albert
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1618202687.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Zuzanou Albert, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: U. o zaplatenie 5.000,00 Eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 4.864,57 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p.a. od 01.09.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietá.

III. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 93,50 %.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava (ďalej tiež len ako „Veriteľ“), sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu 26.09.2018, ktorému bola pridelená spisová značka 32Csp/192/2018, domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5.000,00 Eur s úrokmi vo výške 4.084,49 Eur, s úrokmi vo výške 20,90 % ročne zo sumy 5.000,00 Eur od 01.09.2018 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.000,00 Eur od 01.09.2018 do zaplatenia a s bankovými poplatkami vo výške 28,22 Eur, a napokon nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Svoj nárok pôvodný žalobca odôvodnil tým, že so žalovanou dňa 06.05.2015 uzatvoril Zmluvu o úvere č. 1559198046 (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 5.000,00 Eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť Veriteľovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru vyhlásil Veriteľ dňa 06.11.2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná z dlžnej sumy neuhradila nič.

2. Žalovaná sa k veci napriek riadne doručenej výzve súdu nevyjadrila.

3. Uznesením č.k. 32Csp/192/2018-102 zo dňa 15.07.2019 súd na návrh pôvodného žalobcu pripustil, aby z konania pôvodný žalobca vystúpil a aby na jeho miesto vstúpil žalobca.

4. Na výzvu súdu sa k veci vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že celková výška úveru bola 5.000,00 Eur a celkové náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 6.220,72 Eur, pričom sú tvorené úrokmi a poplatkami, ktoré sú zrejmé z amortizačnej tabuľky. Do nákladov sa nezahŕňajú platby poistného, keďže toto nebolo na získanie úveru povinné. Výška týchto nákladov v sebe zohľadňuje skutočnosť, že posledná splátka je len v sume zostatku pohľadávky, teda predstavuje len alikvotnú časť nesplateného úveru pred splatnosťou poslednej splátky. Splátky 1-107 boli vo výške 104,00 Eur bez poistenia a splátka 108 bola vo výške 92,72 Eur. Žalovaná na svoj záväzok zo Zmluvy o úvere dosiaľ zaplatila sumu 135,43 Eur.

5. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 20.07.2020, na ktorom sa bez ospravedlnenia nezúčastnila žalovaná, pričom súd rozhodol, že bude v súlade s ust. § 180 C.s.p. konať v jej neprítomnosti. Na pojednávaní súd oboznámil prítomného žalobcu so svojim predbežným právnym názorom, že Zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu absencie údajov o výške poslednej splátky v Zmluve. Žalobca k tomu uviedol, že nepovažuje za porušenie zákona, keď je posledná splátka takzvaná alikvótna, teda že zohľadňuje výšku zostatku dlhu. Rozdiel medzi uvedeným údajom a údajom správnym je len zanedbateľný a sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru by tak bola neprimerane prísna, a to tiež s prihliadnutím na to, že spotrebiteľovi nemohla vzniknúť žiadna škoda. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie týmito listinnými dôkazmi: Výzva na úhradu dlžnej sumy z 06.11.2015 s podacím hárkom, Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 06.05.2015, Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 21.10.2015 s podacím hárkom, Aktuálny stav úveru ku dňu 31.08.2018, Sadzobník poplatkov, Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky, Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1/2019, Predpis splátok. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci, pričom vychádzal z ustanovení právnych predpisov účinných v čase uzavretia Zmluvy o úvere:

6. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

9. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka je dodávateľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

14. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Podľa ods. 2 cit. ust. nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Podľa § 2 ods. 1 Zákona o bankách, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

18. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere („Zákon o SÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 2 Zákona o SÚ sa rozumie:

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

21. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o SÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa § 11 Zákona o SÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

23. Súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žalovaná uzavrela s Veriteľom dňa 06.05.2015 Zmluvu o úvere č. 1559198046, v zmysle ktorej sa Veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 5.000,- Eur pri úrokovej sadzbe 20,90 % p.a. a žalovaná sa zaviazala ho splatiť v 108 mesačných splátkach po 104,- Eur vždy k 20. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.05.2024. Zmluva o úvere obsahovala ďalej údaj o celkovej čiastke na úhradu: 11.220,72 Eur, údaj o RPMN banky vo výške 23,10 %, o priemernej RPMN na trhu vo výške 11,58 % a o odplate 22,10 %.

24. Žalovaná úver čerpala v dohodnutej výške 5.000,00 Eur, avšak nespĺcala ho riadne a včas a teda svoju povinnosť v zmysle Zmluvy o úvere nespĺnila. Zo žalobcom predloženej výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.10.2015 a z predloženého podacieho hárku súd zistil, že Veriteľ žalovanú vyzval na zaplatenie dlhu zo Zmluvy o úvere, s ktorým bola viac ako 90 dní v omeškaní. Súčasne ju upozornil, že ak k úhrade nedôjde, bude Veriteľ oprávnený využiť ustanovenie § 565 občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným. Predmetný list žalovanej zaslal doporučenou poštou. Zo žalobcom predloženej výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 06.11.2015, ktorú taktiež Veriteľ žalovanej zaslal doporučenou poštou, súd zistil, že Veriteľ žalovanej zaslal oznámenie o predčasnej splatnosti úveru zo Zmluvy o úvere, pričom ju informoval o tom, že sa jej dlh zo Zmluvy stal splatným ku dňu 06.11.2015.

25. Veriteľ a žalobca uzavreli dňa 06.05.2019 Zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2019, ktorou došlo k postúpeniu pohľadávky zo Zmluvy o úvere na žalobcu. Súd sa v prvom rade v konaní zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný, pretože jeho právny predchodca ako banka splnil povinnosti uložené mu v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách predtým, ako pohľadávky zo Zmluvy o úvere postúpil na žalobcu.

26. Následne pristúpil súd k preskúmaniu uzavretej Zmluvy o úvere. I keď Zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), je zrejme, že predmetná Zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala na rozdiel od Veriteľa v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený Zmluvou o úvere je preto potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu a žalovanej založený Zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv) a ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností).

27. Uzavretú Zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim Zákona o SÚ, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej Zmluvy, keďže spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Pokiaľ ide o spornú Zmluvu, žalovaná má s poukazom na § 2 písm. a) postavenie

spotrebiteľa, keďže nebolo v konaní preukázané (a ani samotným žalobcom tvrdené), že úver bol žalovanej poskytnutý na účel povolania či podnikateľskú činnosť a právny predchodca žalobcu má s poukazom na § 2 písm. b) postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovanou vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že Zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona o SÚ.

29. Zmluva o úvere v rozpore s § 9 ods. 2 písm. l) neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keď udáva len, že výška splátky je 104,00 Eur. Ako však vyplýva z Predpisu splátok, ktorý súdu predložil žalobca, splátka č. 108 mala byť žalovanou zaplatená v odlišnej výške ako 104,00 Eur (konkrétne 92,72 Eur), čo bolo Veriteľovi známe už v čase uzavretia Zmluvy o úvere. Na to, aby bola Zmluva o úvere v súlade s požiadavkou § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o SÚ, síce postačuje, aby uviedla jediný údaj o celkovej výške splátky, ktorú je žalovaná povinná platiť (teda bez rozpisu na istinu, úrok a poplatky, ako judikoval i Najvyšší súd SR), to však len za predpokladu, že sa táto výška splátky v čase nebude meniť. Nemôže byť preto v súlade so zákonom taká prax veriteľa, ktorý v Zmluve o úvere neuvedie výšku poslednej splátky napriek tomu, že už v dobe jej podpisu vie, že bude iná ako je výška predchádzajúcich splátok. Takéto nastavenie bankového systému, na ktoré poukazuje žalobca s tým, že posledná splátka je len alikvótna a zohľadňuje to, aká je výška zostatku dlhu v čase splatnosti poslednej splátky nie je v súlade so Zákonom o SÚ. Táto výška splátky je totiž známa Veriteľovi už pri uzatvorení Zmluvy a spotrebiteľ má právo byť od začiatku informovaný, že nemá splatiť poslednú splátku vo výške 104,00 Eur, ale len 92,72 Eur. Takto dojednané podmienky splácania dlhu (bez dostatočnej informovanosti spotrebiteľa) by podľa názoru súdu mohli byť považované za neprijateľnú podmienku, pretože spotrebiteľ je od uzavretia Zmluvy v presvedčení, že musí uhradiť 108 splátok v určitej nemennej výške, pričom však platí, že ak by tak učinil, vzniklo by na strane veriteľa bezdôvodné obohatenie, ktoré by potom veriteľ musel vrátiť v zmysle zákona len na výzvu spotrebiteľa. Vyhlásenie Veriteľa či jeho právneho nástupcu v tom zmysle, že predsa spotrebiteľa pred poslednou splátkou o jej výške informuje, nie je právne vymáhateľné a nemožno sa preto naňho spoliehať. Spotrebiteľ je tak jednoznačne oproti veriteľovi v nevýhodnejšej pozícii, a to od počiatku s vedomím veriteľa.

30. Ak by súd vychádzal z toho, že žalovaná mala povinnosť zaplatiť 108 splátok po 104,00 Eur, potom by nebola v Zmluve o úvere správne uvedená celková výška nákladov, ani RPMN, pri ktorých výpočte v Zmluve bolo Veriteľom evidentne počítané s tým, že posledná splátka bude platená v nižšej sume.

31. Keďže Zmluva o úvere vôbec neuvádza výšku splátky č. 108, ktorá mala byť odlišná od splátok č. 1-107, sú splnené podmienky stanovené v ust. § 11 Zákona o SÚ a poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná tak bola povinná vrátiť žalobcovi / jeho právnomu predchodcovi len sumu poskytnutej istiny vo výške 5.000,00 Eur. Ako vyplýva z listiny Aktuálny stav úveru a z tvrdení žalobcu, žalovaná na úhradu svojho dlhu do podania žaloby zaplatila celkovo sumu 135,43 Eur. Súd preto žalovanú zaviazal na úhradu zvyšku istiny spotrebiteľského úveru poskytnutého Zmluvou vo výške 4.864,57 Eur.

32. Súd si preštudoval aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/232/2019, na ktoré poukazoval žalobca, avšak s tam uvedenými právnymi závermi sa nestotožňuje. Naopak, poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/244/2018 a 6Co/183/2018, ktoré právny názor súdu prvej inštancie vyjadrený v tomto rozhodnutí potvrdzujú.

33. Pokiaľ ide o dojednané poistenie, súd uvádza, že spôsob, akým právny predchodca žalobcu dojednal poistné nemôže požívať právnu ochranu. Poistenie ako také bolo žalovanej nanútené, je vopred formulované v Zmluve o úvere. Vyhlásenie spotrebiteľa o tom, že spĺňa podmienky na vznik poistenia, ktoré Veriteľ vopred pripravil pre všetky typy tohto úveru, zjavne sleduje len jeho cieľ uzavrieť takýto poistný vzťah, pretože bol zrejme finančne motivovaný uzavretím poistenia. Podmienky poistenia, rozsah poistenia a podobne Zmluva neobsahuje, čo odporuje i náležitostiam poistnej zmluvy podľa § 788 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu považuje súd dohodnuté poistenie za neplatné v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka a zo žalovanou zaplatenej sumy neodráťoval sumu uhradeného poistného.

34. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním dlhu podľa uzavretej Zmluvy o úvere, vzniklo žalobcovi právo požadovať tiež úroky z omeškania. Úroky z omeškania súd priznal žalobcovi len z

nezaplatenej sumy istiny úveru, a to tak, ako požadoval od 01.09.2018 (súč viazaný žalobným návrhom žalobcu), pretože v čase, od ktorého žalobca žiadal úroky priznať, už bol úver žalovanej platne zosplatnený. Sadzba úroku platná ku dňu vzniku omeškania so splatením celého zosplatneného dlhu, t.j. ku dňu 07.11.2015, bola 5,05 %, preto súd žalobcovi priznal nárok v tejto výške.

35. V časti prevyšujúcej sumu zostatku istiny a úroku z omeškania v zákonnej výške súd žalobu žalobcu zamietol, pretože sa jednalo o zmluvné úroky a poplatky, na ktoré s prihliadnutím na skutočnosť, že Zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, žalobca nemá nárok, ako aj o úroky z omeškania nad rámec jeho nároku vyplývajúce zo zákona.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Pri rozhodovaní o náhrade trov posudzoval súd úspech v spore. Žalobca bol so svojou žalobou úspešný v 96,75 % oproti úspechu žalovanej v rozsahu 3,25 %, preto súd zaviazal žalovanú na náhradu trov konania v rozsahu 93,50 % (96,75 - 3,25).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a. neboli splnené procesné podmienky,
- b. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c. rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).